

MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

104

11.01.16

Warszawa, 7 stycznia 2016 r.

DDA.IV.054.45.2015.IV.1
NK: 342575/15, NK: 9431/15

8.01.16.

8.01.16.

91

Pan

Stanisław Karczewski

Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku

odpowiadając na oświadczenie senatora Roberta Dowhana (pismo znak: BPS/043-04-25/15 z dnia 17 grudnia 2015 r.) w sprawie wszczęcia na skalę krajową działań mających na celu wycinkę drzew rosnących w poboczach dróg publicznych, uprzejmie przedstawiam następujące wyjaśnienia.

Zgodnie z art. 4 pkt 22 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U z 2015 r. poz. 460, z późn. zm.) zieleń przydrożna jest to roślinność umieszczona w pasie drogowym, mająca na celu w szczególności:

- ochronę użytkowników drogi przed oślepieniem przez pojazdy nadjeżdżające z kierunku przeciwnego;
- ochronę drogi przed zawiewaniem i zaśnieżaniem;
- ochronę przyległego terenu przed nadmiernym hałasem, zanieczyszczeniem powietrza, wody i gleby.

Zieleń przydrożna ma zatem na celu m.in. ograniczenie wzajemnego negatywnego oddziaływania drogi i środowiska, a zatem inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi albo mogących pogorszyć stan środowiska. Ponadto należy pamiętać, iż zieleń taka chroni również przed nadmiernym hałasem, wibracjami, zanieczyszczeniami powietrza, wody i gleb. Zaś w myśl art. 20 ww. ustawy do obowiązków zarządcy drogi należy w szczególności utrzymywanie zieleni przydrożnej, w tym sadzenie i usuwanie drzew oraz krzewów. Jednocześnie należy pamiętać, iż obowiązkiem zarządcy drogi jest również utrzymanie nawierzchni drogi, chodników, jak i opracowywanie projektów planów finansowania m.in. utrzymania i ochrony dróg oraz drogowych obiektów inżynierskich. Poprzez ochronę drogi należy rozumieć działania mające na celu niedopuszczenie do przedwczesnego zniszczenia drogi, obniżenia klasy drogi, ograniczenia jej funkcji, niewłaściwego jej użytkowania oraz pogorszenia warunków bezpieczeństwa ruchu. W celu realizacji swoich obowiązków zarządca drogi może podejmować szereg czynności, które mają zapewnić m.in. bezpieczeństwo uczestników ruchu drogowego lub też nie dopuścić do pogorszenia warunków bezpieczeństwa ruchu. W przypadku drzew rosnących w pasie drogowym, zarządca drogi ma obowiązek tak o nie dbać, aby nie stwarzały zagrożenia dla uczestników ruchu np. poprzez pękającą nawierzchnię od korzeni drzew, czy też złą widoczność na drodze.

Ww. przepisy ustawy o drogach publicznych korespondują z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Należy bowiem pamiętać, iż podstawowym aktem normatywnym, ustalającym zasad ochrony terenów zieleni i zadrzewień w tym w pasie drogowym drogi publicznej, jest ustawa o ochronie przyrody. Zgodnie z art. 2 tej ustawy, ochrona przyrody polega na zachowaniu, zrównoważonym użytkowaniu oraz odnawianiu zasobów, tworów i składników przyrody, w tym zadrzewień. Celem ochrony przyrody jest między innymi ochrona zadrzewień (art. 2 ust. 2 pkt 5 ustawy). Zaś dbałość o ochronę przyrody jest obowiązkiem organów administracji publicznej, osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych oraz osób fizycznych (art. 4 ust. 1 ustawy).

Podstawowa zasada ochrony zadrzewień została ujęta w art. 83 i art. 83a ustawy o ochronie przyrody, zgodnie z którymi usunięcie drzew lub krzewów z terenu nieruchomości może nastąpić po uzyskaniu zezwolenia właściwego wójta, burmistrza albo prezydenta miasta. Zatem zarządca drogi może usuwać drzewa rosnące w pasie drogowym, jednakże zgodnie z przepisami ustawy o ochronie przyrody, musi

najpierw uzyskać zezwolenie. Zaś we wniosku na usunięcie drzewa zarządca drogi jest obowiązany podać przyczyny, dla których należy dane drzewo usunąć wskazując np. na zagrożenia płynące z dalszego pozostawienia drzewa w pasie drogowym. Należy bowiem pamiętać, iż zarządca drogi jest odpowiedzialny za bezpieczeństwo użytkowników danej drogi publicznej. Jednakże jeżeli w wyniku przeprowadzonego postępowania w celu uzyskania zezwolenia na usunięcie drzew z pasa drogowego zarządca drogi nie otrzymał zgody na usunięcie drzew to wówczas nie ma prawa ich wyciąć, natomiast musi je nadal utrzymywać w stanie, które nie zagrażałoby bezpieczeństwu ruchu, poprzez np. cięcia konarów drzew. Zasady umieszczania drzew przy drodze określa *rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie*. Zgodnie z § 52 ust. 2 i § 53 ust. 3 tego rozporządzenia, zieleń w pasie drogowym nie powinna zagrażać bezpieczeństwu uczestników ruchu, ograniczać wymaganego pola widoczności, skrajni drogi oraz utrudniać utrzymania drogi. Zaś odległość pnia drzewa od krawędzi jezdni nie powinna być mniejsza niż 3 m, po to właśnie, by łatwiej było w przyszłości poszerzać czy też remontować drogę. Ponadto należy zauważyć, iż obecnie zarządcy dróg publicznych nie sadzą drzew w poboczu drogi publicznej, a te które się w nim znajdują to drzewa posadzone kilkadziesiąt lat temu, a w związku z ich rozrostem często znajdują się w skrajni drogi publicznej.

Reasumując uprzejmie wyjaśniam, iż zasady usuwania drzew w tym z pasów drogowych dróg publicznych zostały określone w *ustawie o ochronie przyrody*. Zatem resortem właściwym do podjęcia ewentualnych zmian przepisów w tym zakresie jest resort środowiska.

Podkreślenie
Z upoważnienia
MINISTRA
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA
Jerzy Szmít
Podsekretarz Stanu